

fare for statens sikkerhed, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til udlændingen.

I de tilfælde, hvor ministeren for flygtninge, indvandrere og integration på baggrund af en indstilling fra justitsministeren træffer en sådan bestemmelse, skal begrundelsen for afgørelsen efter udlændingeloven udformes således, at oplysningerne ikke videregives, ligesom der ikke skal foretages partshøring over sådanne oplysninger af den pågældende udlænding. Advokater, der repræsenterer udlændinge omfattet af udlændingemyndighedernes afgørelse, vil heller ikke få adgang til de pågældende oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 2, 2. pkt., indebærer, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration på baggrund af en indstilling fra justitsministeren i forbindelse med en vurdering af, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, kan bestemme, at de oplysninger, der har ført til vurderingen, af sikkerhedsmæssige grunde ikke må komme til udlændingemyndighedernes kendskab. I disse tilfælde vil den udlændingemyndighed, der skal træffe afgørelse i sagen, således alene modtage vurderingen i form af en konstatering af, at den pågældende udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed.

Det forudsættes, at justitsministeren i forbindelse med indstillingen over for ministeren for flygtninge, indvandrere og integration om, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, i alle tilfælde videregiver de oplysninger, der ligger til grund for indstillingen, til ministeren for flygtninge, indvandre og integration.

Det forudsættes endvidere, at justitsministeren i forbindelse med indstillingen over for ministeren for flygtninge, indvandrere og integration om, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, indstiller, om de oplysninger, der ligger til grund for indstillingen, bør indgå i udlændingemyndighedernes sagsbehandling på sædvanlig vis, eller om der skal ske hel eller delvis hemmeligholdelse efter de foreslåede bestemmelser i § 45 b, stk. 2, 1. og 2. pkt.

Ved justitsministerens indstilling om, hvorvidt de nævnte oplysninger bør indgå i udlændingemyndighedernes sagsbehandling på sædvanlig vis, skal der tages hensyn til, om oplysningerne er offentligt tilgængelige.

De foreslåede bestemmelser i § 45 b, stk. 2, har til formål at sikre den nødvendige hemmeligholdelse af oplysninger om bl.a. statens sikkerhed og forholdet til fremmede magter. Ved sikkerhedsmæssige grunde forstås de offentlige interesser, der er nævnt i forvaltningslovens § 15, stk. 1, nr. 1 og 2, og som kan føre til, at retten til aktindsigt begrænses, nemlig statens

sikkerhed, rigets forsvar samt rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner.

Ved de foreslåede bestemmelser fraviges reglerne i forvaltningslovens kapitel 4 om retten til aktindsigt, kapitel 5 om partshøring og kapitel 6 om begrundelse af afgørelser, der ikke fuldt ud giver den pågældende part medhold. Endvidere fraviges underrettningsbestemmelsen i persondatalovens § 29, stk. 1, og bestemmelsen om indsigtsret efter persondatalovens § 31.

Der er ikke adgang til at indbringe vurderingen af, at en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, for en anden forvaltningsmyndighed.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 45 c kan udlændingemyndighederne videregive oplysninger fra udlændingesager til anklagemyndigheden med henblik på anklagemyndighedens beslutning om, hvorvidt tiltale skal rejses for forbrydelser begået i eller uden for Danmark.

Den foreslåede bestemmelse i § 45 c skal sikre, at udlændingemyndighederne i mindst samme omfang som i dag kan videregive oplysninger fra udlændingesager til anklagemyndigheden med henblik på en eventuel strafforfølgning af forbrydelser, som den pågældende måtte have begået her i landet eller i udlandet.

Kommer der under behandlingen af en udlændingesag, f.eks. en asylsag, oplysninger frem om, at den pågældende udlænding har begået forbrydelser her i landet, skal oplysningerne videregives til anklagemyndigheden.

Kommer der under behandlingen af en udlændingesag, f.eks. en asylsag, oplysninger frem om, at den pågældende udlænding har begået forbrydelser i udlandet, må der tages stilling til, om disse oplysninger bør videregives til anklagemyndigheden (i det følgende betegnet som en anmeldelse) og i givet fald, på hvilket tidspunkt en sådan anmeldelse bør indgives.

For så vidt angår spørgsmålet om, på hvilket tidspunkt i udlændingesagen anmeldelsen skal indgives, bør det efter Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations opfattelse være udgangspunktet, at anmeldelsen afventer afgørelsen af udlændingesagen. I visse tilfælde, f.eks. hvor der er tale om en forbrydelse, der kan være omfattet af en konventionsbestemt jurisdiktionspligt, vil det dog være hensigtsmæssigt, at udlændingemyndighederne tager kontakt til anklagemyndigheden på et tidligere tidspunkt bl.a. med henblik på at få afklaret, om de pågældende forbrydelser kan eller skal retsforfølges her i landet.